

[Behnke]

ste forstand må vedgå arv og gæld efter den tidligere finansminister. Men det er altså ikke nok at sige, at det er konjunkturudsvingene, der har været skyld i dette; konjunkturerne har været gavmilde mod Danmark i forhold til betalingsbalancen. Der er tale om et konkret merforbrug. Hvis vi tager § 7 i finansloven, den, der drejer sig om Folketinget, viser en løselig opgørelse, at på de to år, der er gået fra regnskabsresultatet 1987 til tillægsbevillingsloven for 1989, er Folketingets udgifter steget med 63 mio. kr. eller svarende til et merforbrug på hele 25 pct. Det er altså svært at gå ud og tale om lønsumsbegrænsning, løntilbageholdenhed osv. inden for andre områder af den offentlige sektor, når vi i Folketinget, i selve parlamentet, hvor beslutningerne bliver truffet, har et merforbrug i løbet af sølle to år på hele 25 pct. Og det har intet som helst med konjunkturerne at gøre.

Jeg kvitterer selvfølgelig for finansministerens bemærkninger vedrørende 1990, og jeg vil også gerne kvittere for mulighederne for at følge det op i 1991, men det, der er til diskussion i dag, er 1989. Det glæder mig, hvis finansministeren har lært af de fejltagelser, der er blevet begået i 1989, så er vi da kommet et godt stykke videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 22/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Da lovforslaget er en konsekvensændring af forslaget om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, som vi er imod, kan det ikke undre, at vi også er imod dette lovforslag.

Dette lovforslag foreslås henvist til Finansudvalget, ligesom det oprindelige lovforslag blev det. Da vi i sin tid henviste det oprindelige lovforslag til Finansudvalget, faldt det os ikke ind, at Finansudvalget, når det drejede sig om andet end aktstykker og bevillingslove, ville nægte at modtage deputationer. Finansudvalgets flertal har imidlertid besluttet, at man ikke vil modtage deputationer, og resultatet er blevet, at deputationer, der kommer for at høre til denne lov og gøre deres synspunkter gældende, nu er henvist til Erhvervsudvalget, hvorefter Erhvervsudvalget skal rapportere til Finansudvalget.

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt for folkestyret, at de mennesker, der har noget på hjerte vedrørende en lov, ikke kan komme til at tale med de folketingsmedlemmer, der behandler loven. Hvis Finansudvalget holder fast ved ikke at ville modtage deputationer, når man behandler ganske almindelige lovforslag som dette – der i øvrigt efter min mening i henhold til forretningsordenen hører hjemme under Erhvervsudvalget – ser jeg ikke anden mulighed, end at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget. Jeg skal derfor opfordre til og kræve afstemning om, at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget, således at de mennesker, der har noget på hjerte i denne sag, kan træffe det udvalg, som skal behandle lovforslaget, og ikke et andet.

Henning Andersen (KF):

Jeg kan på den konservative folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget. Det er rigtigt, som hr. Erling Olsen lige sagde, at det drejer sig om konsekvenser af hovedlovforslaget om Statsanstalten.

Vedrørende det forslag, hr. Erling Olsen stillede til sidst, skal jeg på den konservative gruppes vegne fastholde, at også dette lovforslag forbliver i Finansudvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Ligesom hr. Erling Olsen skal jeg sige, at vor